

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gid. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 18. januarja.

Dasi ravno smo o trgovinsko-obrtniških volitvah uže dovolj na tem mestu govorili, vendar je ta stvar in postopanje znanih organov tako, da se ne moremo izgotiti denes novo reč izprožiti. Za to treba le malo besedij.

Kakor dopisi od vseh krajev kažejo, godilo se je veliko prevar in sleparij. Prosimo torej prijatelje po deželi, naj taka sleparjenja čisto kratko popišejo, osebe in dovolj prič imenujejo in pošljejo pismeno c. kr. državnemu pravdnštvu v Ljubljano resp. v Novo mesto, katero mora in hoče preiskavo začeti in konstatirati resnico.

Za resnico pričati je dolžnost vsacega poštenjaka, torej naj se nihče ne odteguje.

Volitve morajo ovržene biti! Da pa vlado na to moralično prisilimo, treba, da sodniško dokažemo, da je resnica, kar trdimo o goljufanji in siljenji po c. kr. beričih in družih tacih ljudeh. Mi moramo s svojimi podpisi in s pripravljenostjo pričati pred sodnijo, da je resnica, kar nemškutarji v svojih časopisih in telegramih na ministerstvo smelo taje.

Leta 1865, ko so bili slovenski narodnjaki zmagali pri volitvah v trgovinsko in obrtniško zbornico, bila je volitev ovržena na eno samo ničevno denunciacijo nemškutarstvo. Cela dežela je bila tačas, nemškutarjem za ljubo, v preiskavi, a rezultat je bil ta — da je nekje en sam donalalec legitimacije vzel 10 krajcarjev. A, gospoda, čuvarji zakona, sedaj denite briče na prisego in izprašujte jih! Sedaj dajte sodniško ali temeljito in od nepristranskih mož, preiskati, ko vas čaka cela kopa pri-

tožeb in na 100 prič. Volitev potem mora ovržena biti!

Državnemu pravdnštvu mora menda vendar še bolje nego nam biti znan art. VI. postavbe od 17. dec. 1862 d. z. list 8 od 1863, kateri govori o kazni onih, ki glasove pri volitvah kupujejo ali rezultat volitev zvijačno pačijo in se s tem pregreška krive storé. Da se je rezultat obrtniških volitev zvijačno pačil, o tem smo v našem listu v dopisih s kraji in z imeni dovolj materijala nakopičili. Torej videant consules! Vaša prokleta dolžnost?

Počenjanje ustavakov na Kranjskem.

Pod tem naslovom piše češki „Pokrok“ v uvodnem članku od 16. t. m.: „Kranjska je glede narodnosti ena najčistejših dežel v Cislejtaniji, prebivalci njeni so skoro sami Slovenci. Nemcev živi tam tako skromno število, da slednje nij k masi pravega domačega ljudstva slovanskega v nobenej razmeri. Slovenci, dasi ravno jih niti nij pol milijona, prebivajo razen na Kranjskem še v nekotikih sosednih deželah, vsled česar je zaradi razdrobljenja, političnega in še več zavoljo administrativnega razdeljenja moč tega slovanskega plemena zelo ohromljena. Toda Slovenci so jako čil narod, marljivi in izobraženi (ah! Ur.) in v tem oziru so oni izmej vseh slovanskih narodov nam Čehom najbližji in si umejo pridobiti veljavnosti povsodi tam, kjer se jim prepušča slobodni pot, kjer se jim ne vstavlja na cesti — surovo nasilstvo!

Tako se je zgodilo in nij moglo biti drugači, ko je pojenjal umetno izdelan na tlak, da so 1866. leta zmagali v trgovinske in obrtniške zbornici tako slavno, da so bili vsi člani te zbornice sami Slovenci, ka-

tero polje so kljubu vsem protivnim manevrom, ubranili do tega trenutja. Vsled dopuščenja viteza Šmerlinga zadobile so trgovinske zbornice, kakor je znano, tudi politični pomen, namreč voliti in pošiljati poslance v deželne zbornice in v rajhsrat. Mnogo manj važne trgovinske zbornice, kakor černo- viška, ljubenska, celovška pošiljajo vsaka po enega poslanca v državni zbor. Ta milost se ljubljanske zbornici nij privoščila, gotovo da ne iz družega uzroka, nego ker oni gospodje, ki so imeli odločilni upljiv pri sestavljenji volilnega reda, nijso bili nadejali se, da bode državni poslanec, izvoljen od ljubljanske trgovinske zbornice, gotov podpornik njihovega sistema. V deželni zbor voli ta zbornica dva poslance. In baš zaradi tega političnega pomena je ljubljanska trgovinska zbornica od teh dob, ko je vladala narodna stranka, bil neprestani spodtiklaj za ustavake. Toda vsa njihova nasilstva, iztlačiti od todi narodno stranko ali jo vsaj spraviti pri volitvah v manjšino po postavnem potu, so bila zastonj in brezvspešna in ustavaci so si svesti, da na tej postavnej cesti za nje nij nadeje na boljšo bodočnost. Namenili so tedaj doseči svoj cilj na drug način. Volitve so se uže vršile in sicer je izid neugoden slovenske narodnej stranki.

To se je dalo uže naprej pričakovati. Če so hoteli ustavaci dobiti trgovinsko zbornico v svojo pest, nij se smelo pripustiti, da bi se volitve vršile postavno. Da imamo v Cislejtaniji izvrstne umetnike, ki ne umejo samo sestavljati volilni red, nego tudi volitve voditi, o tem imamo predosta izkušenostij. Toda oni ustavaški umetniki so tako preskromni, da jim o teh njihovih zaslugah na ta način dobljenih, niti govoriti ne smemo.“ — Zdaj navaja „Pokr.“ dalje ono pritožbo

Listek.

Prijatelj Lovro.

(Dalje.)

Lovro je dihal svobodno, srečno. Še več, Lovro se je povsem predrugačil. A niti nij čudo. Kako je gledal ta svet ubogi zvonarski deček, krotko dijače, zraslo iz kmetske kolibe, znujeni mladi bogoslovec? Zvonarski deček je videl s svojega zvonika visoke gospodske strehe, ali bog ve, kaj se skriva pod temi strehami; ubogo dijače gledalo je čudom svetla visoka okna gospodskih palač in hitre bogate kočije; a nujnemu bogoslovcu odmevala je vekovita jeka sred pustih zidov: „Ti se moraš odreči sveta.“ A sedaj? Sedaj je Lovro korakal po gladkem parketu v palači, sedel na mehkem gospodskem sedalu, jel s srebrnega

pladnja kakor druga gospoda, gledal in užival vse gospodsko življenje, vse njegove spletke, velike malosti, resno in smešno tekmenje, učil se poznavati prazne velikane in umne pritlikavce, s kratka, sedaj je gledal v dušo ljudem, ki vladajo svet. S prva je bil nekoliko zbehan, ker nij poznal svetskih običajev, jeden hip dremala mu je kritična moč, ali kmalu mu se duh osvesti in klical je ta novi svet pred sod svojega uma. Gospoda klanjala se mu je dvakrat: kakor prijatelju predsednika in kakor človeku vrlo umnemu. Kedar glavarji spoštuje vrline duha, padajo pred njimi mali velikani na kolena, ker se jim to gospodsko spoštovanje zdi tekar (še le) pravi pečat božjega daru.

Jednega večera je bil v predsednikovih dvorih „thé dansant“. Zbralo se je lepo društvo, ali večidel birokratično, torej ne-

koliko napeto. Tudi Lovro je bil na zabavi, ter gledal to mejsobno klanjanje. Ko se prikaže predsednik in mimogrede izusti nekoliko šaljevih besedij, nasmehne se društvo po dolžnosti in postane za hip živahnije. A ko predsednik Lovru stisne prijateljski roko, nastane šepetanje in gospoda je jela obletavati Lovra. V ta mah pokaže se pred njim mlad, jako nališpan gospodek. Poklonivši se polahkoma predstavi se, govoreč skoz nos: „Ferdinand N. okrajni predstojnik.“

— Sosebna mi je čast, odvrne Lovro malomarno.

— Oprostite mi mojo smelost, velespoštovani gospod! nadaljuje predstojnik igrajoč svojim očalinom, ali hotel sem vsikako priti do sreče z vami se spoznati prej, nego vas pozdravim v svojej hiši.

— V vašej hiši?

katero so 4. t. m. poslali vsled volilnih nepostavnostij narodni trgovci in obrtniki ljubljanski naravnost dr. Banhansu in katere zapopadek je našim bralcem iz naših član- kov in dopisov lahko znan. „To so le ne- kateri članki z omenjene pritožbe“ nadaljuje „Pokrok“ — „ki se navajajo proti sestav- ljenji listin. Ne manja in ne manjša, da, ne- čuvvena porušenja zakonov in naredeb nava- jajo ljubljanski trgovci in obrtniki v svojem spisu, poslanem dr. Banhansu, glede daljše žinnosti Vestenekove komisije, ter zahtevajo končno od ministra, da bi to volilno delav- nost dal strogo preiskati, kar se je dosedaj izvršilo, zrušiti, ustanoviti nove volitve, a mestu viteza Vesteneka imenovati družega, in sicer nepristranskega komisarja.“

Omenjaje pak dr. Bleiweisov telegram na kupčijskega ministra končuje „Pokrok“: „Kako bodo Slovenci s svojimi pritožbami pri ministru Banhansu opravili, to si pri sedanjih naših razmerah vganjevati in na- prej povedati ne dovoljujemo; toda o tem smo popolnem prepričani, da gospod vitez Fränzel von Vestenek s svojim komisaro- vanjem slovenske poslance še le nauči temeljito interpelovati, če ne celo še kaj družega.“

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 19. januarja.

O *kranjskih* volitvah v trgovinsko zbornico prinašajo zdaj nemški listi slavo- spevne članke, v katerih perfidno zamolču- jejo sredstva ustavoverne stranke in pripisujejo zmago svoji stvari, a ne terorizmu in brezzakonju. — Varajo se pa, če mislijo, da ima ta „zmaga“ nemštva nad našim slo- venskim narodom trajen in več kot za- časen pomen. Baš take nesreče in s ta- cimi sredstvi doseženi vspehi naših narodnih protivnikov, bodo naš narod izurile in našo reč v njenih podlogah utrdile, da bode ne- premagljiva, kadar se zopet vzvisi in vstane.

Češki svobodomiselní „Narodni listy“ imajo glede naših razmer narodno-političnih zanimiv dopis z Dunaja, v katerem se po- sebno omenja agitacija vlade kranjske pri volitvah v trg. in obrt. zbornico, pravijo namreč: „Ko bi pak tudi v obrtniškem oddelku ustavci zmagali, potem pak mora biti na Kranjskem „nekaj gnjilega, prav gnji- lega“. Očitanje, da je zmaga ustavakov za- krivila razpor mej Mlado- in Staroslovenci, je smešno, ker je volilni poziv podpisal baš tako Staroslovenec, kakor „mladi“. Poznati

hibo, odkriti vlastne slabosti, je uže samo na sebi uspeh. Slovenci bi dobro in pametno učinili, ko bi se zopet enkrat pogodili. Ena in druga stranka ste se pregrešili različnim načinom. Slovenci so vstopili v rajhsrat — toda jih je tam kedo čul govoriti, kakor Slo- vence?“

Vsi *poljski* večji organi so se začeli v poslednej dobi zelo pogajati o tem kako bi se skupni program za vso avstrijsko opo- zicijo dobil. Tako n. pr. piše „Gazeta Na- rodova“: „Ko je nastopilo sedanje mini- sterstvo na vlado, govorilo se je o skupnem opozicijskem programu. Poljski člani konference vseh opozicijskih strank so izde- lali dosta jasen načrt, toda sprejeti ga niso hoteli Čehi, in isto tako ne pozneje „pravna stranka“. Denes so se te razmere preme- nile. „Pravna stranka“ se je morala pre- pričati, da stoječa zarito pri svojem posebnem programu, nič ne doseže. Staročehi so lahko izpoznali, da so svojeglavno vztraj- nostjo pri svojej politiki učinili razpor v češkem taboru in da niso samo Češko od- daljili naznačenemu cilji, tem več otrsli svoje postavljenje. Čas je res uže, da bi se vse frakcije opozicijske pogodile mej so- boj, ter pristopile končno k vzajemnemu po- razumljenju in tvorile skupen program“. — Enako opomenja „Czas“ Čehi, ter pravi, da — so baš Čehi krivi, ker se niso sporazumeli z ostalimi federalisti in tako nasledovali oger- sko politiko, kajti še zdaj ne mogo popu- stiti svojo pasivno opozicijo.

V *ogerskem* zboru je interpeliral srbski poslanec Trifunac vlado, zakaj je slovaške gimnazije zaprla. — Morje je in- terpeliral, kedaj bode Ogerska dobila svojo lastno, od dunajske neodvisno nacionalno banko, in je dejal, da bi potem levična opo- zicija orožje položila in bi obe stranki vlado podpirali, ako v tem Magjare zadovolji.

Vnanje države.

Francoski uradni list „Moniteur“ proglašá članek, v katerem se narodni skup- ščini pravi: ali naj se odloči za neosobni septenat ali za sedemletno republiko, ali pa bode skupščina razpuščena.

O potrditvi dona Alfonza za *španj- skega* kralja, pravi ruski organ „Nord“, da ga bodo velevlasti priznale takrat, ko njegovo novo vlado potrdi tudi španjski narod.

Nemčija je velik, zdaj še nepreračunljiv ko- rak storila v Španiji z orožjem, ker se je vme- šala v domačo vojsko. Ker so oni dan streljali Karlisti na neko unesrečeno nemško ladijo, vrigel je nemški kapetan Zembsch 100 nem- ških vojakov v španjsko trdnjavo Zarauz, kjer so Karliste po kratkem boji pregnali, in nemško zastavo vsadili.

Iz Londona dohaja vest, da je *angle- škí* državnik Gladstone oznanil kraljici, da hoče odložiti vodstvo liberalne stranke, da

pa vendar ostane zvest njenim principom. Kraljica se je izrazila, da obžaluje njegov korak, ter je ob enem podelila njegovej so- progi plemenitaški naslov.

Pruski deželni zbor se je 16. t. m. odprl s prestolnim govorom, v katerem se poudarjajo le bolj provincijalne za vnanjo politiko ne važne naloge tega nemškega zastopstva.

Iz *Turčije* se, bog znaj h kolikratu uže letos, zopet poroča o ministerski zmenji. Minister vnanjih zadev Aarify-paša je od- stopil in na njegovo mesto prišel Safvet- paša, dozdanji naučni minister.

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice 16. januarja. [Izv. dop.] — Prokleta slabo za tistega pastirja, kateremu volk čredo varuje, namesto zvestega psa. — Huda soparica je, grmelo bo, huda ura bode, ali naj le bo, saj se mora potem zopet izvedriti, nam Sloven- cem in Slovanom in milejšje solnce bo svetilo.

Zapisal sem vam ljubi bralci zavoljo tega to, da se vam ne bode milo storilo, ko vam bom podal eno drobtino zgodovine o volitvah za trgovinsko in obrtniško zbor- nico kranjsko, katera bo na veke sramoto delala kliki, ki me jo je sram imenovati, pa saj jo poznate vsi. H krčmarju F K v vasi V pride c. kr. brič in vpraša: „imate uže volilni list?“ Krčmar pravi, da ga nema. Na to mu c. kr. brič reče: „ga imam uže jest, saj boste tudi vi Matjana volili, ker njega vsi volijo.“ In tako je šel z volilnim listom, brez da bi ga krčmarju blagovolil le pokazati. (In tacih glasov ima vladna stranka večino! Uredn.) Ravno tako je ta gospod c. kr. brič še pri dvema volilcema v tej vasi naredil samo s tem razločkom, da je bil toliko milostljiv, da jima je pustil volilne liste en kratek čas v rokah. Zdaj vidite kaj nemčurska večina velja in kako se lahko z njo njeni patroni bahajo. Ko sem jaz imenovanemu krčmarju to reč razjasnil, in povedal za kaj gre, se je grozno jezil, da ga je ces. kr. brič tako goljufal in nemčurjem njegov glas ujel!

J. S.

Iz Bleda 16. jan. [Izv. dop.] Vo- litve so končane in ker vam nijsem mej tem časom nič pisal, hočem denes v nekaterih

(Dalje v prilogi.)

— Ah! ne veste? Tem bolje. Su- perbe! Njegova preuzvišenost gospod vla- din predsednik izvolil je sprejeti moj poni- žni poziv, da mu mladi gospod grof pride prihodnje počitnice na moje imanje v L. Divna okolica.

— Znana mi je. Krasna je, odvrne Lovro in senca preleti njegovo čelo.

— Jel te? Krasna. Veseli me, da mi to tudi vi, velespoštovani gospod, ko znan poznavalec krasote, potrdite. Nadejam se čvrsto, da bomo ondi preživeli vesele dneve.

— Lepa vam hvala vnaprej!

— Al ker se je naše poznanstvo tako srečno začelo, dovolite, da ga dopolnim, da vas predstavim svojej gospoji. Tudi ona ljubi sosebno umetnost.

— Bode mi velika čast. Prosim vas za to, gospod predstojnik!

Uradnik prime Lovra pod roko, ter ga

povede v drugi salon. Na pragu ustavi se Lovro. Predstojnik je čutil, da mladi učen- jak drhče.

— Kaj vam je? vpraša predstojnik.

— Nič, odvrne Lovro, izvolite me pred- staviti.

V kotu salona na mehkem naslonjači oblečena v plavkasto svileno haljino sedela je bujna, rumenolasa, črnoóka gospa. Ko- ketno je bila spustila lepo glavo na naslon sedala, ter je hladila bele prsi pahljajem. Okoli nje je titralo nekoliko mladih urad- nikov v črnem fraku in mlajših poročnikov v belej uniformi.

Gospod Lovro N., učenjak in gouver- neur mladega gospoda grofa! — Moja gos- pa, Malvina, rojena plemenita L., predstavi predstojnik Lovra svojej gospoji. No, gos- pod filozof, nadaljuje skoz nos, prepuščam svojo gospo vašej domišljenosti. Napadajte živo, delajte jej „cour“ po volji. To jej

bodi kazen za nesrečno migreno. Moram plesati četvorko s svetnico M., pa eto uže je začela godba. Adieu m' amie! Adieu monsieur le gouverneur! In oddrsnil je mladi predstojnik po glatkem podu.

Ko je Malvina ugledala Lovra, stresla se je kakor list o večernem vetru. Zatem pobesi oči in nakloni se dostojanstveno. Lovro? Prebledi kakor smrt in hipec stoji nem.

— Milostljiva gospa! vplete se mlad poročnik, spasite nesrečnika, napravite od mene najsrečnišega človeka, plešite z meno četvorko!

— Hvala! glava me boli! odgovori v kratko predstojnica.

— Tedaj sans pardon? priskoči golo- brad praktikant kazenskega soda.

— Sans pardon, odreže Malvina.

Lehkokrilo uradništvo in častništvo raz-

vrsticah tudi bleške volilce in nemčurske agitatorje nekoliko osvetiti, da bode svet znal, kakovi so neki naši domačini, koji le od naših žuljev žive. Za bledsko županijo sem prepričan, da je naš okrajni paša pl. Wurzbach poslal legitimacijske liste županu Vestru in ta poštenjak trudil se je v resnici vneti volilce za narodne kandidate. Poslal je agitirat svojega briča, nekovega Šimna Pretnerja, kateri uže dalje pri županiji služi in se je do sedaj dosti možato obnašal. Vester, misleč, da bode tudi zdaj naložen mu posel z vesto opravil, izročil mu je liste, a varal se je. Sluga, namestu skrbno raznašati list in tudi na županovo povelje delati za narodne kandidate, navlekel se je vinske kapljice pri mogočem gostilničarju M. ali pa pri nekem višnjevò krvnem širitelju nemške omike in zraven obljubil nezvestobo svojemu kruhodajalcu in agitiral je potem pridno za nemčurje in izdajalce vseh Gorenjcev. Župan Vester — nič hudega sluteč, — opazil je žalibože prepozno delovanje svojega sluge a vendar takoj ko je zvedel zapodel je sleparja; in sreča tega je, da je hitro pete odnesel, sicer bi bil od razkačenih kmetov spremljen. Zraven župana Vestra, kojemu gre največja hvala, obnašala sta se tudi izgleda vredno odbornika Janez Mandelje, ribič in Jožef Žerovec iz Mlina. Vse graje pa sta vredna gg. Jan in Henrik Malnar, ki sta v resnici uže pri Švabih kak križec za svoje kortešovanje zaslužila. Tekala sta okolo in lovila obrtnike na limanice. To sta tista gospoda, ki se sploh s kmeti ne menita in pri vsaki priliki zabavljata črez uje, kar sem uže sam šestokrat čul. Sedaj pa sta se vendar le rada menila in v najzadnjo bajto nij jih bilo sram iti obrtnike nagovarjat in lagat črez poštene ljudi. Zapomnita si gospoda, da sta nas le enkrat ujela. Čul sem reči uže več obrtnikov, da se v bodoče ne bodo dali vama več oslepariti.

Še o necem drugem trudoljubivem sleparju moram poročati, namreč o g. Franc Legatu iz Lesc. Ta možanec prevzel je častno mesto županovegá briča. Posebno v Lescah je res prav pridno delal in celo ko so ljudje uže spali, trkal je po vratih in jih budil. Tako je začel pri J. Zupanu, s katerim se uže delj časa nič kaj dobro ne razume. Pozno v noč prišel je trkat, rekoč, naj mu odpre, ker ima nekaj za podpisat. Zupanu se je čudno zdelo, da on k njemu pride, odpre in ga vpraša, kaj ima za podpisat.

„Nič posebnega,“ mu odgovori „nekaj za trgovinsko zbornico, kar je en d... vredno. Kar hitro podpišite in vse je opravljeno.“ Ko je Zupan vendar hotel vedeti, kaj je, rekel je, da volijo novega predsednika, ker ljudje z g. Zupanom nijso zadovoljni in ker je še nekoliko grdih rečij črez g. Zupana izrekel, dal se je omenjeni obrtnik vendar le ogoljufati. Baš tako je potem drugod delal. V prihodnje bodo vedeli tudi Leščani ogibati se tacih prijateljev naroda. Jezé se uže sedaj mnogi, a prepozno. Povračilo pak ne odide. Merili se bodedo gotovo kmalu pri volitvah.

Izpod Nanosa 17. januarja [Izv. dopis.] Torej ljudje a la Dežman, Šafer, dr. Supan se drznejo trditi, da nij po deželi nijedne razkačenosti mej obrtniki in sploh mej ljudstvom zavoljo nepostavne agitacije od vladne strani, to jim hočemo z mnogobrojnimi dokazi dokazati, ako bode treba. Kaj vendar še sedaj, so ti nemčurji tako drzni, da hočejo pokazati svetu, da slovenski narod je čreda, s katero oni samovoljno ravnati smejo, in da tako torej vsi po njih godbi plešemo in po njih volji ravnamo, ker živimo vsi v nezavednosti. Nadalje hočejo oni pokazati, da je vse zadovoljno z njihovimi kandidati, izvzemši nekaterih duhovnikov, katerim je Bleiweis vodja. Kajtacega morejo le nesramni nemškutarji in birokrati po svetu trobiti. Kje imaste pa dokaze? Od kod si jih boste preskrbeli? Vaši dosedanji agitatorji izgubili so popolnem zaupanje, katerega so i tako malo imeli, samo njih sleparstvo in prekanjenje priprostih volilcev pripomoglo je, da ste toliko glasov vlovili, katerih bi se pa še velika večina preklicalo, samo da bi bil čas. To je uže naprej vedela nemčurska stranka, da s svojim nepoštenim agitiranjem si ne bode dosti v korist, ako bodo zaslepljeni in preverjeni volilci imeli še dosti časa preklicavati svoje glasove, za tega delj so se razpošiljale legitimacije prav zadnje dni, namreč 12., 13. in 14. t. m., tako da nekateri v istini nijso mogli več glasov v pravem času v Ljubljano odposlati. Pa to nijso birokratiške izmišljenosti „to jest faktum“, katerega moremo in hočemo ako bode treba, dokazati. Jaz vem za dve legitimaciji enaki in te prav blizu. Neki drugi niti legitimacije prejel nij, in zakaj ne? Ker se je samemu briču zdelo neumno tako daleč zavoljo enega glasú iti, kateri itak o pravem času več oddan ne

more biti. Najbolj famozno od vseh e. kr. vladnih agitatorjev smelo rečem, se je obnašal brič Klun iz Postojne. Ta ima pravo turško predrznost. On je kar ukazal z vso oostrostjo, da so se morale njemu oddajati legitimacije. V neki krčmi, kjer nij dobil gospodarja doma, primoral je hčer, da je podpisala in tako je on nepravichen glas vlovil; to se je namreč zgodilo v Bukovju pri Lekšanu, kateri bode tudi, ako bode treba to s podpisom a s svojim preklical, kar bi bil baš uže učinil, pa je bilo prepozno, razkačen je jako zavoljo tega. V drugem kraji je brič zopet slepil, da ti podpisi so le za neko prošnjo, da se bodo patenti pomanjšali ali znižali. Tako moremo enakih sleparskih činov še dosti našteti. Nij čuda torej, ako je razkačenost in nejevolja mej narodom. Pa to nij samo pri nas, celi narod je razkačen in nejevoljen! Ako pa to g. birokrati ne verujejo, naj se potrudijo k nam pa se bodo prepričali. Vem, da raji bi verjeli kakor poskusili, ako bi to morali. Vse to obnašanje pa njim gotovo ne bode hasnilo, nam pa gotovo je v korist, da se pri enakih prilikah bodedo vedeli obnašati. Ne bodo nas zatrli!

Z Gorenjskega 17. jan. [Izv. dopis.] Nesramne agitacije necih bričev je sedaj po večjem koncu, a razburjenost mej ljudstvom je vedno večja, ljudstvo se je začelo zavedati, kako grdo je bilo od teh bričev sleparjeno; našim bričem preti še marsikatera grenka. Okrajni glavav Klančič, tako ljudje govore, je bil obljubil vsakemu briču od vsakega ujetega volilca na nemčursko stran en „groš“. — Ako je to res, sramota bi bila do konca, da je konstitucionalno društvo tako opešalo, da uže samo po „groši“ bričem za ujete podpise plačuje.

Omeniti se mi vredno zdi, kar sem pred par dnevi doživel. Pridem s svojim prijateljem po opravilu v Mengeš, ter grede memo šole tudi v vežo polukam, a glej! kaj vgleдам, nad šolskimi vratmi vidim napis z zveličalno nemščino „I. Classe“ — polukam še enmalo naprej, vidim zopet napis „II. Classe“, kar strmim in gledam, ali sem res uže v nemškem rajhu. — Rekel sem svojemu prijatelju: „Bog daj norcem pamet, pijancem denarjev in Mengiškim učiteljem spoznanje, kje da so“.

Iz Kamnika 13. jan. [Izv. dop.] Ker še nij poročal nikdo o zadnjem občnem zboru čitalnice, kateri se je vršil 6. t. m. v

prši se hitro izpred očij lepe okrutnice, iskajoč drugde plesalke.

— Oprostite milostljiva gospa! osvesti se Lovro, poklonivši se nekoliko nespretno. Zla sreča vrgla me je pred vas, in mesto zanimivega kola mlade gospode evo tu mene, da vas svojoj neveščinoj dolgočasim. No jaz temu nisem kriv. Samo sem nesrečen quid pro quo, ki ga je vaš gospod soprogram izvolil postaviti semkaj, da straži vašo migreno. Odpustite mojej nespretnosti, nij še dolgo tega, kar sem prišel iz seminišča, pa tak mlad svetnik ne zna za gospodsk i običaj.

— Sedite k meni gospod Lovro! pregovori zbadajoče Malvina, lopkajoč pahljačem po svilenaj obleki, sedite k meni; ne pomaga nikak izgovor, gospod stražar moje migrene. Moj mož poveril me je vam. Vršite svojo dolžnost. Ples, kakor vidim, vas slabo

zanima. Apropos! Rekli ste, da ste se odrekli duhovništva, al vi ste, verujete, velik jezuvit.

— Jaz?

— Da, vi gospod! Svoj ognjeni duh, svojo živo domišljenost zakrivate za izmišljeno neveščino, samo da me se rešite.

— Varate se, milostljiva gospa! Vi me smatrate za slabega človeka. Tak sem. Evo sel sem do vas. Zapovedajte!

— Dobro! Povejte mi, kaj delate sedaj?

— Vzgojitelj sem grofovega sina, odvrne Lovro hladno.

— Vem. Ne prašam vas za vaš potni list, kjer je osoba natanko opisana. Prašam vas ko človeka umnega, izobraženega, komur duh nikoli ne miruje: Kaj delate sedaj?

— Učim se botaniko.

— Poznavati rastje in cvetje?

— Da.

— Kako to?

— Velik sem prijatelj prirode. Uže davno se pečam rastlinstvom; zbiram trave in cvetje in prešam jih v knjigo. Zbirka mi je sicer majhna, ali podučna.

— Ali res?

— Nedavno našel sem vijolico stisneno v tako staro knjigo. O bog kaka promena! Ko sem jo videl prvi krat, cvela je divna, sveža v zelenej travi, a sedaj stisnena, suha brez živjenja.

— Čemu ta vrlo navadna rastlinarska opazka?

— Da vijolica duše nema.

Malvina prebledi, ter zakrije svoje zmeteno lice za pahljač. Za kratek hip povzdigne glavo, ko da je zbrala nove moči,

(Dalje prih.)

čitalničnih prostorih, hočem jaz nekoliko obširneje. Zbralo se je nad 20 domačih društvenikov in zborovalo se je kaj dostojno — parlamentarično. V nagovoru je g. predsednik poudarjal, da naj bi se ne le vsi odborniki, marveč vsak posamezni društvenik po svoji moči trudil, da ostane čitalnica, — buditeljica narodne zavesti — tudi naprej tako krepka, kakor pretečenih sedem let, kljub hudemu pritiskanju od njenih nasprotnikov. Ako se tudi kak vetrnjak dá pregovoriti, da izstopi, naj le, saj tak nij na hasek, marveč na kvar društvu. Značajan mož se pa ne bode enak petelinu na strehi sukali in ne menjal svojega mišljenja. Dalje je omenjal predsednik nerednostij zavoljo nekdanjega pevovodje in nekaterih delavnih udov, ki so si prisvojili hoteli muzikalična, čitalnična orodja, katera so se morala po tožbi nazaj dobiti in se bodo deloma še morala, ker jih nekateri še sedaj nečejo oddati.

G. tajnik je poročal o delovanju v pretečenem letu: odbor je imel 19 sej, katere so bile proti koncu leta zaradi nerodnostij z pevovodjo in drugimi, za društvo jako zanimive. Besed in veselic je bilo 12, mej njimi 9 z predstavljanjem iger. Društvenikov je izstopilo 20, pristopilo pa 11. Z začetkom letošnjega leta jih je 88 domačih in vnanjih, in 5 častnih; vedno še lepo število pri sedanjih razmerah, ko je vsacemu v greh šteto in ga pisano gledajo, ako je društvenik.

Gosp. blagajnik nam je povedal, da je imela čitalnica dohodkov 650 gold. 11 kr. stroškov pa 662 gold. 98 kr., kaže se torej primanjkljaj 12 gold. 87 kr.; ta primanjkljaj je pa le navidezni, ker so vsi časopisi za pol leta naprej naročeni, mesečni doneski pa se pobirajo za nazaj; torej še naše društvo stoji kljubu kričanju nasprotnikov, da se ne more več vzdržati, trdno v vsacem oziru. Inventiranega premoženja ima čitalnica nad 1350 gold. vrednosti, mej drugim tudi krasno zastavo, s katero se bodo po sklepu obnega zbora umrli pravi društveniki spremljali na pokopališču.

Oboja poročila, posebno nagovor gosp. predsednika, sprejela sta se z zadovoljstvom in odobravanjem. Akopram sta se g. predsednik in blagajnik zahvalila in odpovedati hotela, bila sta oba vsled predlaganja g. F. zopet per acclamationem izvoljena in sta tudi prevzela dotična posla.

Odbor za tekoče leto je toraj: gosp. J. Murnik, predsednik; g. A. Janežič, podpredsednik; g. J. Orel, blagajnik; g. Fr. Slabajna tajnik; drugi odborniki: gg. Fr. Prohinar, Fr. Hajek, J. Rode, A. Stadler in gospod A. Medved.

Beseda v nedeljo 10. t. m., na korist neumornega igralca gospoda Slabajne je bila prav dobro obiskana, tudi nekaj gostov nas je počastilo. Točke programa so se sprejele z pohvalo, besebno pa je vzbudila burkasta igra „Strah v kuhinji“ veliko smeha. Naloge so bile v dobrih rokah. G. beneficijant je popolnem domač na odru in je z navadno spretnostjo dovršil nalogo svojo; gospodičina M. Prohinarjeva, — stara naša igralka — je bila kaj ljubeznjiva perica in je v sceni ko se našemi z moško obleko, prav srčno obnašala se; g. Franjo Ozbič, je kot krojaški učenec nekaterim jako dopadel, ker je bil v svojem elementu.

Ples je bil jako živahen in mej plesom

so se vrstile napitnice in petje. Pozno v jutro uže razšli so se veseli rajalci domov.

Iz Gornjega grada 15. jan. [Izv. dopis.] Ravno kar smo imeli tukaj posvetovanje zaradi nameščenja učiteljske službe v Mozirji. Tukajšnji okrajni šolski svet posvetoval se je o kompetentih in vnela se je huda debata mej narodnimi in vladno-nemškutarskimi udi, katere debate konec je bil, da je večina okrajnega šolskega sveta nasvetovala za službo mozirskega nadučitelja g. Agreža, dozdej učitelja v Braslovčah. Gosp. Agrež bil je protegé nemškutarske stranke, na katere čelu stoji naš učitelj Červ; narodna stranka delala in govorila je za gosp. Cizelj-a iz šent Ila, pa žalibog ostala je v manjšini, ker se je njej odtegnil dozdej mozirski učitelj gosp. Prešern, ki se za učitelja v Celovec poda, in po katerem se nihče solzil ne bode. To nasvetovanje naši dolini ne dela časti in prepričani smo si, da bodo značajni mozirski rodoljubi vse žile napeli, da se Prešerna nakana našega Červa odvrne, in da dobodó Mozirjani narodnega in izobraženega učitelja, ne pa človeka, ki pri starih graščakinjih protekcije išče.

Da je g. Červ bil proti g. Cizelju, značajnemu, narodnemu pa tudi jako izobraženemu možu je uzrok posebno ta, ker se g. Červ, ki se zdaj kot paša med našimi učitelji vede, boji, da bi mu postal v gosp. Cizelju nevarni tekmeč, ki bi znal nov duh vzbuditi mej našimi učitelji in ki bi njega gledé izobraženosti veliko preseagal, kateremu pa tudi ne bi bila volja se birokratom klanjati.

Mi spoštujemo g. Červa kot učitelja, pa njegovo nemškutarstvo nam preseda in upamo, da bode tudi njemu v kratkem odločilna ura zapela. Mozirjane pa opominjamo, da si ne puste, od tacega moža, učitelja usiljevati, oni bodo znali pot v Gradec pritožiti se proti takemu nasilju; g. Agrežu pa svetujemo, da sam na mesto učitelja v Mozirji rezignira, ker, kolikor smo mi denes imeli priliko se prepričati, Mozirjani o njem nič kaj posebno navdušeno ne govoré. Vsekako pa ostane denašnja seja, okrajnega učiteljskega sveta opomin za vse ude, da se sveto in redno udeležijo vsi udje teh sej, ker je drugače mogoče, da naše šolstvo zaradi tega škodo trpi.

Mozirski krajni šolski svet je enoglasno priporočal g. Cizelj-a; naš „paša“ pa jim zdaj če usiliti zastarelega bolj na nemškutarsko stran ukajočega Agreža, še enkrat izgovarjamo upanje, da kaj tacega Mozirjani ne smejo in ne bodejo trpeli, če jim je kolikaj mar narodno odgojevanje njihove mladine. Pozor tedaj Mozirjani, ki ste do zdaj stali na čelu gornjesavinskih narodnjakov.

Iz Trsta 14. jan. [Izv. dopis.] V tržaško mestu starešinsvo se bodeta v kratkem volila dva poslanca, da se dopolni število v zboru. Uže se je začelo pridno agitirati od obeh strank, od ultra lahonskega „Progresso“ in od zmerno liberalnega „patrijotičnega društva tržaškega“. Upati je, da zmagajo kandidatje marljivega domorodnega društva, kajti, zadobilo je to društvo v vseh poštenih in inteligentnih krogih velik upljiv, ker ne gleda preko Adrije v zedinjeno Italijo, nego pospešuje v pravem pomenu korist Trsta in njegove okolice, a ne hodi po potu razupitega društva „Il Progresso“ katerega namen je

le zatiranje neitalijanskih elementov v Trstu in v okolici. Da je društvo „Il Progresso“ res jalovo, to se razvidi uže iz tega, da razpada njegova stranka vidno dan na dan, kakor društvo samo na sebi, tako tudi časnik istega imena, organ, ki je uže pred pol leta na sušici poginil, za katerim je šla v večnost tudi pred dvema mesecema v najem vzeta „Gazzeta de Trieste“.

Z veseljem morem uže denes konstatirati, da bode čedalje bolj in bolj tržaški deželni zbor svoj obraz spremenil, in izgubili se bodo iz njega hudi sovražniki Slovanov, kakor je Hermet in drugi, kateri živijo v frazah onega lažiliberalstva ki hoče in pravi: „vse za nas za druge nič“.

Črez dolgih 6 let se je zopet odprla kupčija z žitom, da dohaja iz Ogerskega in Banata, kajti 6 let nas je Rusija previdevala po morji z žitom, da niso avstrijske dežele lakote trpele, po dolgem pretrganji prometa je sedaj zopet vse živo ob morji in železnici.

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) je bil zopet konfisciran zaradi dveh dopisov, „izpod Krima pri Ljubljani“ in „iz kamniške okolice“, ki poročata, kako se je pri volitvah v obrtn. osek godilo.

— (Deželni glavar gosp. Kaltenegger) nam je bil za včerajšnji list poslal „popravek“, da nij res, ka bi bil „deželni odbor“ telegram poslal na Banhansu, kar smo v včerajšnjem listu tudi natisnili. Pomota naša je le formalna, kajti, kar je deželni odbornik dr. B. o teh volitvah rekel, je misel večine dež. odbora. Če g. Kaltenegger misli, da s tem „popravkom“ utaji nepostavnosti, ki nam jih je njegova stranka delala, opominimo ga, da se nas drž. pravdnštvo zaradi dotičnega političnega članka ne upa pred porotnike dejati, ker bi mi resnico dokazali. Kaj hočete več?

— (Ministru) Banhansu so v Ljubljani bivajoči slovenski deželni poslanci, dr. Zarnik, Poklukar in Horak poslali v soboto telegram, kateri trditev Dežman-Šaferjevo, da je v deželi zadovoljnost zaradi obrt. volitev, na laž postavlja.

— (Volitve.) Kakor drugače nij bilo pričakovati pri tacem postopanju, „zmagali“ so vladni kandidatje tudi v obrtniškem oddelku z nekoliko črez 4000 glasovi proti našim, ki so imeli blizu 3000 glasov. Kaj bode z našimi protesti in preklici, o tem še ne vemo izvestnega. Deželni načelnik Widman, je dr. Bleiweisu obljubil uvažiti jih in ministerstvu v presojo predložiti. V imenu domovine in pravične stvari naše izkrekamo vsem onim vrlim možem, ki so se trudili, da je naša manjšina tako častna, srčno zahvalo. Naj bodo z nami vred ene misli: ne udajmo se, in ne bodo nas!

— („Tagblatt“) poroča, da je c. kr. namestnik Vidman psoval Bleiweisa, reki mu, daje „ein alter unverbesserlicher Stänker und Volksverhetzer“ itd. Radovedni smo, če je stari B., kot poslanec slovenskega naroda, te nemške surovosti zares sprejel, ali pa morda „L. T.“ laže?

— („Laib. Tagblatt“) je prinesel v soboto članek poln surovih in ordinarnih psovok na našo stranko in posamezne narodnjake. Ali nij surovo, če „Tagbl.“ narod-

nega uradnika g. M. K. s tem zasmehuje, da očita obrazna znamenja kozave boleznii! — A nij bil konfisciran, kakor smo mi, kadar s fakti osvetljujemo nepostavno ravnanje naših birokracijancev in sovražnikov slovenskega naroda. Kar pa vse ne zavira, da smo v Avstriji vsi enakopravni.

— (V čerajšnja „Laib. Ztg.“) prinaša ljubljanske dež. sodnije izpoznanje, ki potrjuje konfiskacijo 8. in 10. št. „Slov. Nar.“ Proti konfiskaciji 8. šte. bomo imeli javno obravnavanje.

— (Ples juristov.) 20. t. m. napravijo ljubljanski juristi v kazinskej dvorani „venček“ h kateremu je povabljen elegantno občinstvo vseh krogov. Oziroma na to „venček“ priobčujemo tu po odboru izrečeno željo, da naj blagovolijo gospodje, katerim so prišle morebiti po naključji pomenjkljivo urejena povabila v roke, obrniti se do kakega izmed odbornikov, da se pomota popravi. Po istem potu naj se izjavijo oni ki do sedaj po pogrešku niso prejeli povabila, ki pak smejo terjati tako. Ob enem se naznanja, da naj blagovolijo gostje prinesiti soboj vabila, v ogib mogočih, neljubih zmotnjav.

— (O farnih administratorjih) katerim deželna vlada nij hotela odločiti letne plače, češ, da jih je škofijstvo proti postavi od 7. maja 1874 postavilo brez njegove dovoljenja, je — kakor „Sl.“ poroča — minister Štremajer po pritožbi škofijstva deželni vladi zaukazal, da se dotičnim administratorjem letna plača ne sme pridrževati, ker ima škofijstvo pravico nestalne administratorje postavljati po lastni volji.

— (C. kr. notar Mulej v Vrhniki) je pisal županom v tamošnji okolici sledeče klasično pismo, katerega original imamo v roci: „Dragi Župan! Vas prosim de Štimzetteln zarou prečai kos eniga sanežliviga človeka dons ali jutri name požlejo; ok pa kateri neče po ta istih jemenah glasvati, toku je pa boli, da neč naglasuje jen čegele raterga. Vas posravim Mulley Vrhnika 12/14.“ Vse drugo na stran: ali zasluži mož, ki tak barbarski jezik piše, mesto c. kr. notarja?

— (Iz Gorice) se nam piše: Tudi koncert za uboge dijake je bil izvrsten; vse točke so bile z živahnim ploskanjem sprejete. Slovenski zbor je pel „Šta čutiš“, bili so pevci z navdušenim aplavsom zopet na oder poklicani i morali so ponavljati, a peli so v drugič „Cigane“ tudi dobro. Gledališče je bilo prepolno poslušalcev. — Prvi ples goriške čitalnice je bil briljanten. Krasne dame v bogatej toaleti so bile dobro zastopane, kadrijo je plesalo okolo 30 parov.

— (Iz Trnovega) smo priobčili v št. 12. našega dopisa, ki nij pisan od našega rednega dopisnika, temuč ga ta v pismu do nas kot nesmiselnega odbija, vsled česar se bomo v prihodnje varovali.

Razne vesti.

* (Umorjena nuna.) Dunajska „D. Z.“ ima neki dopis od 2. tega meseca iz dalmatinskega otoka Arbe, ki se glasi: „Arbe je majhen, dalmatinski otok s 3500 prebivalci; v mestu samem je le 900 duš. Na otoku so trije samostani in 15 cerkev. V mestu samem sta dva samostana, ki se zoveta sv. Anton in sv. Andrej. V prvem je 9 nun, ki čisto nič ne delujejo v blagor otoka. — Na leto plačujejo 500 goldinarjev davka, ter imajo premoženja 80.000 gold.

samo v njivah in polji, a vendar jim je minolo leto cesar Ferdinand nakazal 100 gld., ker so uboge! Hčere najpremožnejših rodbin na otoku so v onih samostanih. V samostanu sv. Andreja je pak 7 nun, ki so isto tako bogate, kot prve. V samostanu sv. Antona tedaj, čegar zidovje okolo obdaja morje in skalovje, živela je nuna Marija Dolencec iz Postojne na Kranjskem. Samostanska dekla jej 1. januarja t. l. ob 7. zvečer prinese v njeno izbico večerjo, katere pak nuna Dolencec nij hotela. Eno uro pozneje je pak kar iz samostana izginola in nij je bilo moč najti. Še le drugo jutro so ljudje zvedeli, da pogrešajo nuno D., zakaj so tedaj nune molčale o tem celih 12 ur? — Takoj o 8 uri zjutraj privesla občinska komisija okolo samostana, ter zapazi pod samostanskim straniščem, prav zraven izbice Dolenceve, ležati njeno truplo in sicer z glavo in desno roko v morji, obe nogi in levica ste bili pak na suhem. Vsled tega je komisija izrekla, da je bila Marija Dolencec umorjena v njenej izbici in sem nalašč prenesena, ker se na njej niso zaznale nobene rane, sama pak tudi nij mogla skočiti skozi okno, ker je le 14 palcev široko in 21 visoko, visočina na morskostalovje pak iznaša 48 črevljev, tedaj bi se bila razbila.

* (Čin blaznega človeka.) Krojač J. Tomašovič na Dunaji se je sprl z svojo ženo. Žena je na vsak način hotela imeti poslednjo besedo, kakor je to navadno. Moža zgrabi taka jeza, da popade na mizi ležeče kladivo, ter ženo tako silno udari po glavi, da se takoj mrtva zgrudi na tla. — Polasti se ga obup, zbeži, ter skoči v Donavo. K sreči so ga potegnili še živega iz reke.

Odprto pismo

g. J. Robleku, duhovniku na Otoku, fara Mošne na Gorenjskem.

Vi ste na letošnjega novega leta dan mene v cerkvi s prižnice brez vsega uzroka obrekovali in na moji časti žalili in me z imenom in domom zaznamovali.

Jaz Vas pozivljem, da v štirinajstih dneh vse svoje obrekovalne in mene žaleče besede v ravno tisti farni cerkvi na tistem mestu pred zbranimi farmani nazaj vzamete in svoje obžalovanje izrečete, da ste se tako spozabili.

Če ne, sem primoran Vas pri c. kr. sodnji tožiti.

V Poljčah 17. jan. 1875.

V. Sturm.

Javna zahvala.

Ljutomerski gospodje in gospe so pri priliki društvene igre za uboge otroke tukajšnje šole darovali 20 gld. 12 kr., za kateri lepi dar se podpisani v imenu šolske mladine prisrčno zahvaljuje.

V Ljutomeru 16. januarja 1875.

J. Lapajne, narodni učitelj.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij boleznii, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse boleznii v želodu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojene in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženji v sralni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih boleznii, zaprtja, bolne čutnice in vodenice. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Montona, Istra.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor

medicne na vseučilišči v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšnji in hipohondriji.

št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. voj. šk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlji in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšnji.

št. 75.928. Barona Sigo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesscière-Biscuiten v puščah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu

in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 228 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wa'lfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbraku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lonči Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Štirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih i karjih in spekerijski trgovcih; tudi razpošilja dunajski hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih

Umrli v Ljubljani

od 12. do 18. jan.:

Vladimir Zabukovec, dete računskega pregledovalca, 4 leta, na vnetici grla. — Marija Strekel, kuharica, 64 let, na pljučnici. — Lucija Vovk, delavska soproga, 74 et, na prsnej vodenici. — Jan. Zimi, okr. šolskemu nadzorniku, dete ženskega spola, na prezgodnjem porodu. — Ana Šuštarčeva, zasebnica, 60 let, na jetiki. — M. Mramorova, zasebnica, 50 let, na pijemiji. — V. Lunder, dete kovaškega pomočnika, 5½ let, na vnetici grla. — Reza Delavčorda, delavska dete, 2 meseca, na osepnicah. — Jos. Mravljec, dete črvljarskega pomočnika, 11 tednov, na krču. — G. Krašvec, delavec, 55 l., na prehlajenji. — M. Miheičeva, zasebnica, 70 l., V. Marolt, dninar, 39 l., M. Reharjeva, c. kr. uradnika soproga 72 l., na oslabljenji M. Mrharjeva, babica, 54 l., na ledvičnem raku. — Roza Skalarjeva, šivilja, 20 l., na jetiki. — F. di Lenardo, sin trgovke, 10 l., na kozeh. — M. Vidmarjeva, k jzarjevo dete, 19 mes., na osepnicah. — Ant. Petročnik, zasebnik, 49 l., na pljučnici. — M. Schifferer, zasebnica, 65 l., na mrtudu. — Anton Lunder, kovačovo dete, 3 l., na vnetici grla. — Mat. Kastelic, delavska dete, 2 l., na škrlatici. — M. Dornik, delavec, 50 l., na sušici.

Tržne cene

v Ljubljani 16. januarja t. l.

Pšenica 5 gld. 10 kr.; — reš 3 gld. 70 kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. 20 kr.; — ajda 2 gld. 90 kr.; — prosó 3 gld. — kr.; — koroza 3 gld. 30 kr.; krompir 2 gld. 40 kr.; — fižol 5 gld. 60 kr.; masla funt — gld. 52 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 34 kr.; — špeh povojen — gold. 42 kr.; jajce po 3 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 29 kr.; — telečnine funt 26 kr.; svinjsko meso, funt 25 kr. — sena cent 1 gld. 35 kr.; — slame cent 1 gold. — kr.; — drva trda 7 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Popolna

špecerijaska uprava

je po ceni na prodaj. Natančneje v administraciji „Slov. Naroda“ (11—4)

Razpis učiteljske službe.

Služba učitelja enorazredne šole v Brezovici v občini Materija v Istri s slovenskim učnim jezikom je izpraznjena.

Po postavi od 3. novembra 1874, s katero so za Istro nove določbe o uredbi pravnih razmer učiteljstva na javnih ljudskih šolah izdane bile, so s to službo združeni sledeči vžitki:

- a) letna plača 400 gold.,
- b) letni opravilski prikladek (Functions Zulage) 30 goldinarjev,
- c) prosto stanovanje,
- d) pravica na zakonite doklade z 10% letne plače tajistemu, ki kot stalni učitelj uže d. set ali več let služi.

Vžitki a) b) d) se izplačujejo iz deželnega zaloge v mesečnih obrocih naprej pri c. kr. davkarskem uradu v Novemgradu.

Ako bo učitelj tudi službo organista župne cerkve v Brezovici prevzel, bo za to službo iz cerkvene blagajnice posebno nagrado prejemal.

Prošnje za to učiteljsko službo z dotičnimi dokazi sposobnosti naj se podajo podpisani šolski gosposki do 20. februarja t. l.

Uže služeči prositelji imajo vlagati svoje prošnje po predstojeci okrajni šolski oblasti.

Od c. kr. okrajnega šolskega svetovalstva.

Voloska, dné 10. januarja 1875. (14—2)

Loterijne srečke.

V Trstu 16. jan.: 74. 51. 88. 71. 44.
V Gradcu 9. jan.: 30. 3. 59. 28. 60.
Na Dunaji 9. jan.: 72. 85. 4. 12. 14.

Okrožnica.

Ker smo sledeče specialitete po prav nizke ceni nakupili, je tedaj moremo tudi le po prav nizke ceni (192—13)

razprodavati.

S posebnim spoštovanjem

Dunajsko tisko-tovarniška založna na katun, Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.

Cenik:

- 1 tucat batistnih rutic otroških z barvenim okrajem 85 kr.
- 1 tucat batistnih rutic dekliskih z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 1.
- 1 tucat batistnih rutic damskih z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 1.30.
- 1 tucat jaconet-rutic damskih z barvenim okrajem gl. 1.60.
- 1 tucat žepnih rutic za gospode z barvenim okrajem in obrobljeno gl. 2.50. Ravno isti prve sorte in elegantni gl. 3.
- 1 jedina damska rutica prve sorte batist-clair z različnimi monogrami črk, (všito ročno delo) 80 kr.
- 1 tucat belo-platnenih rutic gl. 2.
- 1 tucat angleško-zdravilnih frotirnih rutic gl. 3, pripravne in bolje, nego goba.
- 1 tucat angl. piqué-obrisalov gl. 5.
- 1 tucat turšk. kopelnih obrisalov gl. 9.
- 1 par (2) piqué-odej na posteljo, z raznovrstnimi podobami in barvami gl. 6.
- 1 koberec pisane barve in strižnega blaga za predposteljo gl. 3.50.
- 1 koberec za predposteljo, večji gl. 3.50.
- 1 svilnata ruta damska za okolo vratu gl. 1.
- 1 svilnata ruta damska večji in iz elegantne robe gl. 1.50.
- 1 berol. voln. vratna ruta za gospode gl. 1.
- 1 berol. voln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 1.50.
- 1 sviln. vratna ruta za gospode gl. 2.
- 1 sviln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 3—4.
- 1 garnitura mizne naprave (pri obedu) za 6 oseb gl. 4.50.
- 1 garnitura mizne naprave za 12 oseb gl. 9.

Na posebno zahtevanje razpošiljamo tudi popolni cenik zaloge naše, dalje zagotavljam, da pošiljamo le dobro blago, ter končno iskreno priporočamo našo firmo in závod.

Wiener Cattun-Druck - Fabriks - Niederlage,
Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3,
za cerkvijo, naproti zakristije.
Ta cenik naj se blagovoli shraniti, ker se le redko priobčuje.

Učiteljska služba 19. januarja
Enomi drž. dolg v bankovcih . . . 70 gld.
Enomi drž. dolg v srebru . . . 75
1880 drž. posojilo . . . 111
Akoje narodne banke . . . 946

Kreditne akcije
London . . . 111
Napol. . . 8
C. K. cekini . . . 5
Srebro . . . 105

Tujci.

18. januarja:

- Pri **Sionu**: Richter iz Trsta. — Novak iz Pisine. — Berger iz Dunaja. — Grat iz Ihan.
- Pri **Mališči**: Holzinger iz Dunaja. — Müller iz Gradca. — Wrečko iz Maribora. — Gärtner iz Dunaja.
- Pri **Zamorci**: Capelon iz Predila. — Dolenc iz Škofje Loke.
- Pri **Virantu**: Huter iz Litije. — Corasek iz Milana.

Za bolnike, ki bolehalo na pljučah, srčnih in živčnih boleznih jako važno.

Libigov Kumi-izleček.

Prosim Vas, da mi pošljete 36 flaconov Vašega Kumi-izlečka kar najprej mogoče, ker se je zdravje pri mojej hčeri očitno prav dobro premenilo in to po devetdnevnej rabi, ker hočemo to ozdravljenje še nadaljevati. Splošno vsaki dan, posebno zvečer nastajoče oslabeenje je popolnoma zginilo, ter bolnica očitno uže bolje izgleda.

Jos. Eisenkolb, nadučitelj.

Ker se je Vaš mnogočislani izleček tudi pri meni po 3 kratnej rabi omenjenih flaconov izkazal, kot izvrstno zdravilo, prosim tedaj še o pošiljatev, (se pošilja).

Katinka Stude.

Vsled poskusa teh štirih flaconov morem je toliko omeniti, da je kašelj nekoliko uže prestal, lagje dalje tudi sopen in čutim tudi večje nagnenje k spanji vsled Vašega trjenja itd.

H. Müller.

Knjižica or. Weila o tem predmetu brezplačno ali franco.

Cena enega flacona, oziroma zavijte velja 1 gld. a. v., obale ali zaboji ne manje, nego 4 flaconov pošilja

Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka,

Berolin, Friedrich-Strasse 196.

Znesek naj se pri naročenju takoj blagovoli vpsolati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštnim povzetjem.

NB. Zdravniki našega závoda so vsaki hip pripravljene, po uposlanej zdravstvenej preiskavi dotičnim bolnikom zdravniško navetovati, ne gledé na kakovo nagrado. (314—6)

V prospah občinstva samega smo pripravljene, dobro znanim firmam izročiti razprodajo.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

V najem

se da o svetem Jurju krčma s prodajalnico in vse zraven potrebne reči, tudi nekaj njiv. Vse na prav prijetnem in dobrem kraji poleg farne cerkve in sodnije na Dolenjskem.

Natančneje pove iz prijaznosti opraviništvo „Slov. Naroda“. (19—1)

Oznanilo.

(17—2)

Pri zidanji nove šole v Senožečah se bo več del raznih rokodelstev po dražbi dne 8. svečana l. l. v zvrševanje oddalo. — Kateri misli kako delo prevzeti, naj se navedeni dan pri županiji v Senožečah oglasi.

Krajni šolski svet v Senožečah, dne 12. januarja 1875.

Karel Demšar, predsednik.

Učiteljska služba.

Na enorazrednej delavski šoli v Brunu je od 1. aprila, oziroma od 1. marcija t. l. izpraznjena učiteljska služba z letno plačo 600 gl., prostim stanovanjem in kurjavo.

Pri odličnej porabi se povoljuje učitelju petkratni kvinkvencalni pridavek v znesku 60 gl.

Znanje kacega slovanskega jezika in začasno neoženjeno stanje — se zahteva. Glede enacih zmožnostij se pak daje onim prosilcem prednost, ki bi udi proti primernej nagradi podučevali teme jito na glasoviru. — (13—2)

Prosilci za to službo, naj blagovole vpsolati svoje prošnje s priloženimi spričevali glede zmožnosti o učiteljsko službo do 15. februarja t. l. rudniškemu ravnateljstvu v Wies, pošta Wies na Štirskem; ob enem se še omenja, da morejo tudi podučitelji vložiti svoje prošnje, ako imajo zrelostni izpit.

Prva občna zavarovalna banka

„SLOVENIJA“

v Ljubljani.

P. T. delničarjem banke „Slovenije“!

Z naznanilom od 16. novembra 1874 je bil odločen zadnji obrok za prvo 15 odstotno vplačilo od občnega zbora določenega delniškega doplačila. Več delničarjev pa še nij doplačalo.

Opravični svet je sicer po §. 7 pravil in vsled §. 221 k. p. opravičen tem delničarjem njih udeležilno pravico ko zapadeno naznaniti, vendar pa se ne šteje k temu zavezanega; torej je bilo v seji 3. tega meseca skleneno, da naj se tem delničarjem končni obrok za prvo vplačilo še pridaljša

do konca februarja tega leta,

s pristavkom pa, da po tem preteklem sklepem obroku s bode brez prizanašanja zapadeno pravice izreklo tistim, kateri ne bodo doplačali.

Za tiste delničarje, ki so prvi oddelek po 15 gold. na medčasni delnični list izplačali, za drugi 20. decembra 1874 iztekli obrok v enakem znesku, pa so s plačilom zastali, se primeroma §. 221 k. p. drugi obrok za vplačanje določi

do 4. februarja tega leta.

Vsled sklepa opravičnega sveta 3. januarja t. l. se 1. januarja t. l. izplačljivi kupon ne izplačuje.

V Ljubljani, 4. januarja 1875.

(18—1)

Za opravični svet prve občne zavarovalne banke „SLOVENIJE“:

Vodstvo.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.